

Biblisk allmänbildning inför söndag 17 maj, 2020 Årgång 3.
BÖNSÖNDAGEN – Bönen.

När ni ber skall ni inte göra som hycklarna.

Någon gång kan du ha använt eller hört ordet hycklare. Liksom jag. Ordet är centralt i söndagens evangelium. Vad menas med hycklare? Hämtar följande från Wikipedia. (Uppslagsverket på nätet):

En hycklare eller hypokrit predikar om en särskild tro, religion eller livsstil, utan att själv följa eller tro på det personen själv förespråkar.

Min första anställning som kyrkomusiker började 1/1 1969. Jag minns ett tillfälle – ute på kyrkbacken. En kvinna gick ut genom grinden. Jag var runt 25 år, utan någon större livserfarenhet. Kvinnan hade deltagit i gudstjänsten jag spelat på. När jag såg henne gå, slog det mig: Kom hon för att få höra bibelns löften om vägen till evigheten?

Rimligen fanns frågan inom henne. Tillsammans med en obotlig cancer.

I en kvällstidning läste jag en intervju med en välkänd TV-profil. Som nyss haft Covid-19. Han berättade om sin dödsångest under sjukdomsförloppet. Om rädslan. Att inte vakna någon mer gång, om han somnade.

För någon vecka sedan såg jag på en TV-sänd gudstjänst. Den var ekumenisk. Predikan hölls av en frikyrkopastor. Jag lyssnade noggrant. Ville höra en klar vägledning inför evigheten. Inte ett ord.

Vi har vikande gudstjänstbesök. Jesus gav sina lärjungar konkreta löften. De första lärjungarna skrev in dessa evighetslöften i sina brev till de första församlingarna. Löften, som jag saknar, i vår tids predikan. Löften som ger dagens människor det evighetshopp, som Jesus gav sina lärjungar.

Kontrollera själv genom att besöka gudstjänster. Alternativt – i dessa coronatider: Delta i dem via TV.

Reflektionen jag gjorde, när jag såg kvinnan på 70-talet, har följt mig sedan dess: Är det så illa, att vi hellre förkunnar olika teologiska dogmer? Är det så illa, att det känns jobbigt att citera bibelns evighetslöften?

I detta finns min drivkraft till bibliska allmänbildningar. Inga långsökta teologiska konstigheter, utan helt enkelt: *Så här står det. Det här lovar Jesus själv. Det här lovar apostlarna.*

Inför kommande bönsöndag upprepar jag att allt är förberett. Jesus har burit varje enskild människas misstag inför evigheten.

Jesu uppdrag var att ge oss denna evighetsgåva. Det är du och jag som gör valet: ”Ja tack!” - eller - ”Nej tack!”

Kyrkoårets sista söndag är domsöndagen.

Vill jag klara granskningen av mitt liv, utifrån egna meriter, så står det mej fritt. Jag är fri att avfärda Guds egen sons försoning. Avfärda uppmaningen att vara hans lärjunge.

Många glömmer sina egna konfirmationslöften. Sedan går det en liten tid och trycket från omvärlden får mej att förkasta den tro jag bekräftat.

*Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall jag kännas vid** inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.*

Det goda evighetsbudskapet är: *Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall ... jag kännas vid** ...*

Det ”tuffa” budskapet från Jesus blir: Inte ens i evigheten tvingar jag på dej mitt sällskap.

Aposteln Paulus understryker, att det är du och jag som väljer. Att vi offentligt bekräftar valet. Svenska kyrkan betonar detta genom sina konfirmationsgudstjänster.

Jag är ingen teolog. Bara en gammal pensionerad kantor. Trött på förkunelse som saknar vägledning. Trött på otydligheter, latinska begrepp och teologiska dogmer. Kristendom handlar om din och min evighet! De första apostlarnas vägledning är tydlig:

Rom 10:9 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt

hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad.

Varför hålla munnen stängd? Riskerar du att bli betraktad som en hycklare? Knappast. Redovisad självinsikt medför - med största sannolikhet - respekt. Smaka på orden:

”Ingen är syndfri. Jag är kristen, därför att jag är beroende av Jesu försoning inför evigheten.”

Här kommer Bönsöndagens text:

Matt 6:5-8 När ni ber skall ni inte göra som hycklarna.

De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig. Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.